

Over for Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Forslagene vil jeg tillade mig at bemærke over for det ærede 1. Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som slet ikke kan forstaa Kritikken herimod, og som i den Henseende har henvist til andre Loves Behandling, navnlig Skattelovenes, at jeg dog nærmest synes, at det maa være temmelig let at forstaa. Der er en ganske anderledes indre Forbindelse imellem de omtalte Skattelove end mellem disse Jærnbanelove. Thi man kan dog nok erkende, at naar man vil paalægge en ny Indkomst- og Formueskat, som for en meget stor Del vil gaa ud over Byerne, kunde det være ret naturligt, om disse samtidig ønskede at være garanterede imod, at der kom en Toldlov, som fuldstændig ødelagde deres Erhvervsliv. Og naar man vil komme med store Nedsættelser paa Toldloven paa de almindelige Forbrugsartikler og derfor vil have en Forhøjelse af Brændevinsafgiften til Erstatning, forekommer det mig, at det maa siges en Gang, nu da det er blevet almindeligt at kritisere disse Forbindelser mellem Lovforslagene, at Forbindelsen mellem Skattelovene er af en indre Natur, som slet ikke kan sammenlignes med Forbindelsen mellem Jærnbaneanlægene. Jeg for mit Vedkommende skal imidlertid ikke i Almindelighed sige stort om det Forsøg, der gøres paa at sætte de forskellige Jærnbane-forslag i Forbindelse med hinanden. Thi det er noget, der har fundet Sted, saa længe man overhovedet har behandlet Jærnbane-forslag. Men netop fordi det er en saa gammel Praksis, som man ikke kan se bort fra, tør jeg ikke tiltræde den Udtalelse, som det ærede 8de Medlem for 2. Kreds (Lunn) fremkom med, idet han tilraadede Tinget at vedtage Forslaget om Anlæg af en Dampfærgeforbindelse mellem Gedser—Warnemünde og lade alt andet ligge. Jeg er nemlig ikke saa sikker som det ærede Medlem paa, at det høje Folketing da uden videre vil vedtage dette Anlæg og saa lade alt være godt. Jeg tror ikke, at det gaar an at drage denne Slutning og føle sig saa nogenlunde sikker paa det. Jo mere nødvendigt det er, jo mere man tror, at denne Sag staar i Forbindelse med Landets Ære, med Landets økonomiske Interesser og med nogle Landsdeles særlige Interesser, des mere maa man fraraade at gaa den Vej, det ærede Medlem tilraadede. Thi man vil derved udsætte sig for, at det skulde ske, som man i særlig Grad ikke ønsker, nemlig at denne Sag skulde komme til at visne hen. Jeg skal derfor slutte disse faa Bemærkninger med at henstille til det ærede

Udvalg, som sammen med den højtærede Minister vil komme til at lede denne Sag, at den bliver ledet saaledes, at ikke Gedser—Warnemünde Routen eller Forslaget om dens Udvikling glipper. Thi jeg tror, at det vilde være til meget stor Skade for Landet og vilde foraarsage en overordentlig stor Skuffelse og i enhver Henseende være uheldigt.

H. C. Hansen: I 1894 stemte jeg imod den store Række Baneanlæg, som den Gang forelaa til Behandling, med Undtagelse af Kystbanen. Jeg stemte ikke imod denne, fordi man gjorde gældende, at den vilde have stor Betydning for den gennemgaaende Trafik og vilde betale sig udmærket. Dette sidste er som bekendt blevet en Skuffelse, og med Hensyn til det første kan man vist med Rette sætte et Spørgsmaalstegn derved. Jeg stemte som sagt mod alle de øvrige Anlæg, og jeg agter i Overensstemmelse hermed ogsaa at stemme mod dette Forslag, hvis det endelig vedtages i en tilnærmelsesvis lignende Skikkelse som den, det nu har. Allerede den Gang mente jeg, at vi foretog Udvidelser af vort Banenet ud over de rimelige Grænser. Og min Opfattelse heraf er siden bleven yderligere bestyrket. Med disse Jærnbanelove ville vi have et Statsbanenet til en samlet Længde af henved 2,000 Kilometer. Det forekommer mig, at i et Land, der som vort er et Ørige, hvortil der kun hører en lille Halvø, gennemskaaren af sejlbare Fjorde med korte Mellemlum, er en saadan Jærnbanelængde mere end ønskelig. Man paastaar i Almindelighed, at disse Baneanlæg maa foretages, fordi de fremme Kulturen og den almindelige Velstand. Det er muligt, at det hænger sammen med Kulturens Vækst som med Græssets Vækst. Man skal være mere end almindelig klog for at kunne iagttage den. Jeg skal i alt Fald for mit Vedkommende tilstaa, at jeg ikke har været i Stånd til at se, at vor Høst paa det Omraade har staaet i et nogenlunde passende Forhold til den Masse Kunstgødning — hvis jeg maa blive i Billedet —, som vi have anvendt paa den i Form af Jærnbaner. Og hvad den almindelige Velstand angaar, er der aldeles sikkert forskellige Meninger om den. Nogle paastaa, at den er baade stor og solid og er vokset, siden vi begyndte paa Jærnbaneanettet, hvorimod andre mene, at den saakaldte store nationale Velstand for en meget væsentlig Del er af nominal Værdi. Jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at de sidste have Ret. Det er i alt